

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVIII. évfolyam 4. szám. 2017. február 15.

Ára 0,80 lej

Égjen a láng! – az ötszáz éves reformációért

Az Erdélyi Református Egyházkerület megnyitotta a jubileumi emlékévet

Tíz fellépő, két színpad, berendezett vásártér, napi 1700 érdeklődő: az Égjen a láng! keresztyén zenefesztivál így indította útjára az Erdélyi Református Egyházkerület jubileumi emlékévét a marosvásárhelyi Kultúrpalotában. A fesztivál a megújulás jegyében idén újabb helyszínnel bővült, a Parázsfészekkel, ahol családi hangulatban vehettek részt a programokon az érdeklődők.

Az első fesztivált 2010-ben szervezte meg az After 5 és a Reménység együttes a Deus Providebit Tanulmányi Házban, a másodiknak a Stúdió Színház előadóterme adott otthont, a harmadik alkalomtól kezdődően pedig évről évre a marosvásárhelyi Kultúrpalota nagyterme biztosít helyszínt a rendezvénynek. A fesztivált Kató Béla püspök nyitotta meg kifejezve örömét, hogy az ifjúsági rendezvényt méltónak tartja a jubileumi emlékév ünnepi sorozatának megkezdésére. Beszédet mondott Gér András, a Magyarországi Református Egyház zsinati tanácsosa, Vass Levente parlamenti képviselő és Jakab István, aki a Marosvásárhelyi Forogtag szervezőinek nevében szól. A megnyitóra különleges meglepetéssel készültek az Erdélyi Református Egyházkerület Ifjúsági Szövetségének

A fesztivál a megújulás jegyében idén újabb helyszínnel bővült

(IKE) munkatársai: 500 darab lufira kötözött ígét dobtak a közönség soraiba.

A kétnapos eseménysorozaton rengeteg érdeklődő fordult meg gyerekektől felnőttekig, bizonyítva, hogy a zene üzenete kortól függetlenül mindenkihez szól. Sokan viszatérő résztvevőkként jöttek el, de újak is

szép számban érdeklődtek a fesztivál iránt. Legtöbbjüket a találkozások és a zenés dícsőítés élménye csalogatott vissza, de olya-

Kismihály Boglárka

(Folytatása a 4. oldalon)

Egyszerűsített bibliahonosítás

Éves körútra indult a Szentírás a Brassói Református Egyházmezejében

Ha honosításról beszélünk, valószínűleg első körben mindenkinek az egyszerűsített honosítás fog eszébe jutni, hiszen néhány éve ez határozta meg a közéletet: hogyan jussunk magyar állampolgársághoz. Viszont keveseknek jut eszébe, hogy a Bibliát is honosítani kell, illetve pontosabban újra-honosítani, hiszen az, ami egykor minden háztartásnak elengedhetetlen kelléke volt, ma már csak porfogóként, elfelejtett könyvként áll a polcon. Pedig ez az a könyv, amelyik évszázadokon keresztül kísérte templomba az énekeskönyveket. Ma pedig annak ellenére, hogy elérhetőbb, mint valaha – két kattintásból telefonon, táblagépen, számítógépen is olvasható –,

ritkábban vesszük elő, mint az ünnepi díszeket, terítőket.

Talán pont ebből a felismerésből kiindulva döntött úgy a Brassói Református Egyházmeje elnöksége, hogy megpróbálja viszszahonosítani az ígét a református családok otthonaiba. Célja, hogy felelevenítse a hívek emlékeit, amelyek a Szentíráshoz kapcsolódnak. Ilyen pedig szinte minden ember életében létezik: akár a vallásórakon, vasárnapi iskolában megtanult aranymondásokra, a konfirmációi felkészítő alatt tanult és tanulmányozott igeszakaszokra, házasságkötésre gondolunk.

Kiss Gábor

(Folytatása a 3. oldalon)

Reformáció 500: nyitogatni a lelkek kapuit

Év eleji beszélgetés Kató Bélával, az Erdélyi Református Egyházkerület püspökével

Az elmúlt esztendőről, az előttünk álló reformációi emlékévről, az új Mikó-ügyről és a lelki megújulásról beszélgettünk Kató Béla püspökkel. Először arról kérdeztük, hogyan értékeli az elmúlt évet.

– Ha arra gondolok, hogy mennyi áldást kapott a mi közösségünk, akkor azt mondhatom, jó esztendőt zártunk. Ha a kudarcokat

veszem számba, akkor szomorúsággal telik meg a szívem. Hítünk szerint azonban minden nehézség közepette Isten velünk van és bátorít. Így összességében azt mondhatjuk: a megpróbáltatások között is meg tudunk maradni.

– Melyek voltak ezek a nehezebb pillanatok, időszakok?

– Elsősorban az a bizonytalanság, amely az országban uralkodik. Ez szorongást és félelmet kelt

(Folytatása az 5. oldalon)

Tanulságos igék

A hitről (II.)

Hit által élni

*De én hiszem, hogy meglátom
az Úr jóságát az élőknek földjén.*

(Zsolt 27,13)

Nincs az életünknek egyetlen olyan területe sem, aminek ne lenne köze a hithez. Hiszünk, hogy életünkben mindent Isten rendez és igazgat. Számunkra nagy kihívás az, hogy ezt hívó szívvel elfogadjuk. Ha mi ez ellen lázadunk, akkor a hitetlenségnek adunk helyet. Ezért az egyik legfontosabb dolog az életünkben, hogy bizalommal engedjük át magunkat Isten kezébe. Ez viszont csak úgy lehetséges, ha ragaszkodunk az ígéhez, Isten szavához, másképp könnyen saját gondolataink csapdájába esünk.

A hit vonatkozik a földi élet utáni életünkre is. A Biblia ezt határozottan tanítja. Csak épp hangsúlykülönbségek vannak, hisz az Ószövetség inkább a földire, az Újszövetség inkább az örök életre teszi a hangsúlyt. Fontos ezt aláhúzni, hisz sokan arra törekednek, hogy a mindennapi életet elszakítsák a hittől, mintha a kettő egészen más világ volna. Mintha a hitnek nem lenne beleszólása abba, ami körülöttünk napon-ta zajlik.

A hit mindenben Istenre néz, és akaratához igazodik. A hívő nem „bújócskát” játszik Istennel. Életének egyetlen területére sem írja ki: privát terület, belépni tilos! Ez egyfelől nyugalmat és békét, másfelől kemény harcot jelent az ember számára. Hiszen nem mindig úgy alakul az életünk, ahogy azt elképzeltük, megálmodtuk. Sokszor nem értjük Istent, mit miért cselekszik az életünkben. Ez a hit próbája, amely sohasem könnyű.

Bizonyságtétel Jézusról

Egy nemrég megtért keresztyén férfi és egy még meg nem tért ateista között hangzott el a következő párbeszéd.

– Hallom, hogy keresztyén lettél.

– Igen.

– Akkor biztosan jól ismered Jézus életrajzát.

Hol született?

– Ezt még nem tudom.

– Milyen idős korban halt meg?

– Még ezt sem tudom.

– Hány beszédet, prédikációt mondott?

– Azt sem tudom.

Miért engedi meg Isten a nagy viharokat, miért enged bizonyos mozgásteret a gonoszoknak, a bűnnek? Ebben a zsoltárban pont erről van szó. A zsoltáros beszél gonoszokról, akik ellene támadnak. Hogy pontosan mi is történt, nem tudjuk, de biztos, hogy Dávid kritikus helyzetben volt, ki sem bírta volna azt, ha nem lett volna hite.

A zsoltár szerint az Úr a zsoltárost csodálatosan megsegítette, szabadulást adott a nehéz helyzetből. Így itt nemcsak panaszok vannak, hanem jelen van az Isten magasztalása a sok megtapasztalt jóért. Az Úr segítségével nemcsak örömet, hanem bátorítást, biztatást is jelent.

E zsoltár arról tesz bizonyságot, hogy hit nélkül elvesznénk, kétségbeesnénk, de hit által erőt nyerünk, és tudunk reménnyel továbbmenni. Akárcsak a zsoltáros, mi is megjárjuk az élet mélységeit. Persze a próbák súlya nem mindig ugyanaz. Van, akinek könnyebb, van, akinek nehezebb a keresztje. De nem ez a fontos, hanem az, hogy ezeket hittel hordozzuk.

Sajnos azt látjuk, hogy egyre kevesebben járnak az emberek közül a hit útján. De ez ne lepjen meg bennünket, hiszen Jézus is felteszi a kérdést, hogy amikor ő visszajön, vajon fog-e hitet találni a földön. Sok emberben az a hit akadály, hogy miért engedte meg Isten a múlt században a két borzalmas világháborút, miért volt koncentrációs tábor, kommunizmus, annyi szenvedés. Azt viszont ritkábban kérdezzük, miért engedte Isten, hogy fia ártatlanul elszenvedje mindazt az igazságtalanságot, aminek a kereszt lett a vége.

A hitet mindig árnyékként kíséri a kételkedés. Mindig ki akarja oltani a hit tüzét. Hogy ne bízzunk semmiben, ne maradjon biztos talaj a lábunk alatt. Hogy semmit se merjünk bizonyossággal állítani, hogy minden mögött ott magasodjon egy hatalmas kérdőjel.

Bár a kételkedés mindenkit megkísért, fontos, hogy ne maradjunk meg abban, tudjunk azon felülemelkedni. Hogy ebből a helyzetből – éppúgy ahogy a zsoltáros – kiáltunk az Úrhoz. Mert az a vigasztalásunk, hogy Isten nem hagyja övéit a csüggedés mocsarában, hanem kiemeli őket onnan. A kételkedés nem győzheti le az Isten választottait. Sőt hitben megerősödve kerülünk ki a kétségbeesés mélységeiből. Ezt Isten Szentlelke munkálja bennünk az ige által. De fontos helye van emberi felelősségünknek is. Mi nem bábuként veszünk részt ebben, hanem felelős résztvevőként, ezért magunkat is

– Hát bizony nagyon hiányosak az ismereteid Jézusról, pedig keresztyénnek vallod magad.

– Igazad van. Szégyellem is magam ezért. De azt viszont tudom, hogy három éve még iszákos voltam, és sok adósságom volt. A családom szétesett. Feleségem és gyermekeim minden este rettegetek, amikor hazatértem. Most már leszoktam az ivásatról, nincs senki irányában adósságom, és boldogan élünk mindnyájan. Gyermekeim nagy szeretettel várnak haza minden este. Mindezt Jézus tette velem, és ezt biztosan tudom.

Bányai László

Bibliaolvasó kalauz

Március

1	Sze	1Sám 6,13–7,1	Mk 4,21–25
2	Cs	1Sám 7,2–12	Mk 4,26–29
3	P	1Sám 7,13–17	Mk 4,30–34
4	Szo	1Sám 8	Mk 4,35–41
5	V	1Sám 9,1–13	Mk 5,1–20
6	H	1Sám 9,14–27	Mk 5,21–43
7	K	1Sám 10,1–8	Mk 6,1–6
8	Sze	1Sám 10,9–16	Mk 6,7–13
9	Cs	1Sám 10,17–27	Mk 6,14–29
10	P	1Sám 11	Mk 6,30–44
11	Szo	1Sám 12	Mk 6,45–56
12	V	1Sám 13,1–9	Mk 7,1–23
13	H	1Sám 13,10–23	Mk 7,24–30
14	K	1Sám 14,1–15	Mk 7,31–37
15	Sze	1Sám 14,16–35	Mk 8,1–10
16	Cs	1Sám 14,36–52	Mk 8,11–21
17	P	1Sám 15,1–9	Mk 8,22–26
18	Szo	1Sám 15,10–23	Mk 8,27–9,1
19	V	1Sám 15,24–35	Mk 9,2–13
20	H	1Sám 16,1–13	Mk 9,14–29
21	K	1Sám 16,14–23	Mk 9,30–41
22	Sze	1Sám 17,1–25	Mk 9,42–50
23	Cs	1Sám 17,26–58	Mk 10,1–16
24	P	1Sám 18,1–5	Mk 10,17–31
25	Szo	1Sám 18,6–30	Mk 10,32–45
26	V	1Sám 19	Mk 10,46–52
27	H	1Sám 20,1–34	Mk 11,1–14
28	K	1Sám 20,35–42	Mk 11,15–19
29	Sze	1Sám 21,1–10	Mk 11,20–26
30	Cs	1Sám 21,11–16	Mk 11,27–33
31	P	1Sám 22,1–10	Mk 12,1–17

kell bátorítanunk. Használjuk hálásan mindazokat az eszközöket, amiket Isten rendelkezésünkre bocsát a hit erősítésében: az ige, a közösség, az imádság, az igehirdetés, a bizonyságtétel. Mert Isten a mi akaratunkat is bekapcsolja az ő munkájába. Ugyanakkor ezeket megújítja Szentlelke által bennünk. Így állhat az érzés és akarat is Isten szolgálatában. Nagy kérdés, hogy ebben a hármásban – értelem, érzés, akarat – melyik a fontosabb. Legtöbbször Isten Szentlelke az értelmünkön, mintegy kapun át jön be az életünkbe, s így éri el az érzést és akaratot is. De az is lehet, hogy előbb az értelem él át valamit, s utána jön az értelem s az akarat. Mert egy szellemi fogyatékosnak is lehet csodálatos hite, pedig nála az értelem alig játszik szerepet, annál inkább az értelem.

A zsoltáros eljut oda, ahol meglátja az Isten jóságát a segítségben, a szabadításban, abban, hogy Isten kiemelte őt a kételkedés mélységeiből. Mi azonban már többet láthatunk. Láthatjuk Isten jóságának legtündöklőbb jelét: Krisztus golgotai áldozatát, helyettes elégtételt, bűneink bocsánatát, az örök élet ajándékát. Ha ezeket látjuk, akkor már e földi életben boldogok lehetünk. Akkor hittel tudunk átmenni mindazon próbákon, nehézségeken, amelyek ránk várnak. Hit nélkül semmink sem lenne, de így mérhetetlenül gazdagok vagyunk.

Lőrincz István

Missziós célú Pokémon?

Vasárnap délután már zárva a templomajtó. Még az a bizonyos falusi csend is csendesebb. Bár egy ideje hétvégként furcsa nyüzsgés veri fel az utcákat. Jellemzően nem helyi fiatalok téblábolnak a kovácsoltvas kerítés előtt. Ilyenkor az ember először automatikusan arra gondol, bizonyára kirándulók, átutazók kíváncsiskodnak, akik benéznének a templomba, esetleg a falu történelméről is hallanának néhány szót.

De nem. A fiatal emberek csak pusmogznak egymás között, és egymásra sem nézve, a telefonjukba mélyedve közlik egymással: ez a református parókia. Voltak, akik percekig nyomták a kilincset, hátha kinyílik az ajtó. Mások felfedezték, hogy a két ajtó egyike nyitva van, és élénk csatakiáltással az ajkukon be is vonultak. Előfordult már, hogy ilyenkor némi kárörömmel arra vártam, vajon mikor szagolja ki őket a keverék német juhászkutyá, és csap élénk ugatásba, és vajon melyikük szalad majd gyorsabban. Volt, aki a kapu előtt várt érkeztemben, és udvariasan megkérdezte, bejöhete, majd dolga végeztével szintén udvarias köszönéssel távozott.

Aztán az egyik gyerekcsapat felvilágosított: a Bocskai-szobor mellett márpedig Pokémon van. Miatta van hát a hirtelen megnőtt érdeklődés, hajcihő és kilincsnitogatás. Az ember ilyenkor gondolkodik: mihez kezdjen a Pokémonnal, amelynek köszönhetően, ha a hí-

vei számában nem is, de a templomudvar iránti érdeklődésben érezhető növekedés tapasztalható? Egyáltalán milyen állaspontra helyezkedjen ezzel az új és népszerű mobiltelefonos alkalmazással kapcsolatban, amely nemcsak Amerikát,

A mobiltelefonos játék sok embert kerget az örületbe

de lám az ő kis faluját is egyszeriben meghódította?

Merthogy egy német egyházi portál cikkírója máris komoly missziós lehetőséget remél a rajzfilmfigura-gyűjtő játék népszerűségétől. A gondolatmenet szerint az alkalmazás segítségével fel lehetne kelteni a lelkes lépe-

getők érdeklődését az egyházi intézmények, templomok és gyülekezetek iránt. Mégpedig úgy, hogy a résen álló lelkesek és gyülekezeti tagok megszólítanak a lelkes rajzfilmfigura-keresőket személyes beszélgetést kezdeményezve velük Istenről, és úgy egyáltalán erről a Pokémon-gyűjtő világról. Végül meghívnák őket egyházuk eseményeire. Oda, ahová maguktól amúgy nem térnének be.

A cél érdekében a szerző fizetős Pokémon-csalik elhelyezését javasolja az istentiszteleti, bibliakörök helyszíneire, ahol bízvást hamarosan megjelenének maguk a játékosok is. A felvetés persze igencsak megosztja az olvasókat, az egyház tagjait. Mert hogy vannak, akik az ötlet nyomán az istentiszteleteken Pokémon-kereső embertömeget vizionálnak, megint mások úgy vélik, az egyház hasznosabb ötleteket is nyújthat az istenkereső fiataloknak. Sokan azonban semmi kivétlenül nem látnak a missziós célú Pokémonban azzal érvelve, hogy a keresztyén egyház – úgy ahogy az eddigi kétezere éves történelme során tette – a jelenben is élhet és élnie is kell a kor adta lehetőségekkel, eszközökkel. Így akár a Pokémonnal is. Kérdés persze: az egyház közeli

pokémonozás segítene-e a lelkek megnyerésében? Lenne-e, aki egy sikeres játék után bebalagna a templomba is, és akár vissza is járna oda? Erre egyik tábor hívei sem tudhatják a választ.

Fábián Tibor

Egyszerűsített bibliahonosítás

(Folytatás az 1. oldalról)

Szinte minden élethelyzetben volt egy ige, amely kísérte életünk eseményeit.

A Szentírás postásai

A módszer, amelyet az egyházmege kiválasztott, kreatívan próbálja mindezt megtenni: vándorbibliát bocsátottak útjára január elején, amelyet a nagykarolyi egyházközségtől kértek kölcsön. Károlí Gáspár, a Szentírás első fordításának elkészítője ugyanis Nagykarolyban született, ott őrzik az általa fordított Biblia reprintkiadását, amelyet a nagykarolyiak küldöttsége január elején adott át a Brassói Ref. Egyházmegehez tartozó Alsórákosnak. A Szentírás a gyülekezetek ábcésorrendjében fogja végigutazni a Brassói Ref. Egyházmeget. A Bibliát ugyanakkor egy vendégkönyv is kíséri, amelybe bárki, akinél a Biblia megfordul, leírhatja az ígé-

kötődő emlékeit, élményeit. Ez a vendégkönyv a Bibliával együtt fog 52 hetes útját követően visszakerülni Nagykarolyba, ahol a reformációi jubileumi év alkalmából múzeumot szeretnének nyitni.

A Biblia olvasására való buzdításban azonban ennél sokkal többen vesznek részt. Nemcsak presbitériumok, egyházközségek elnökségei adják-fogadják a világ egyik legolvasottabb könyvét, hanem gyerekek, ifjak is szerepet vállalnak abban, hogy az ige mindenkihez eljusson. Ők a Biblia postásai, akik végigjárva a településeket, képeslapokat helyeznek el postaládákba, amelyen egy ige és Kálvin *Institúció*jából egy idézet buzdít a Szentírás olvasására.

„A Bibliát vissza kell helyezni méltó helyére, az emberek kezébe, szívébe azáltal, hogy napi használatra buzdítjuk híveinket. Isten ígéje diadalútjának elébe nem állhat semmi!” – állítja Szegedi László brassói esperes, aki azt is részletezi, hogy minden viszon-

tagság ellenére sikerült a karaván minden eddigi állomásán megadni az öt megillető tiszteletet a Szentírásnak. Sem hideg, sem pesszimizmus nem tudta legyőzni az ige erejét, hívogató szavát.

Brassói Igen

E találkozásokról természetesen beszámoló is születnek. A *Brassói Lapok* hasábjain nyolcezer olvasó láthatja és olvashatja, mit jelent egy kisebb vagy éppen egy nagyobb gyülekezetnek a Bibliával találkozni. Az újság emellett az 52. lapszám címodalán hirdeti a reformáció egyik legfőbb tanítását, hogy szüntelen meg kell újulnunk. Ugyanitt jelenik majd meg az egyházmege havi rendszerességgel napvilágot látó kiadványa is, amely az *Igen* nevet viseli. Szegedi László szerint egy szójáték adja az újság nevét, elsősorban az ígére utal, illetve az ígére mondott igenre.

A Brassói Református Egyházmege az év folyamán missziós szövetségein keresztül min-

den nagyobb településen szervez eseményeket a reformáció 500 éves jubileumára. Május utolsó hétvégén a köhalmi vár falánál állítják fel azt a szimbolikus wittenbergi kaput, amire a fiatalok felszegezhetik vallomásaikat, hitvallásukat, azokat a tételeket, amelyek a ma emberét foglalkoztatják. Medgyesre tervezik az egyházmegei nőszövetség szórványrendezvényét, Brassóban pedig a Reménység Háza fennállásának huszonötödik évfordulójával egybekapcsolva szerveznek októberben ünnepséget.

A szórványban a reformáció napját az egyházmege legkisebb gyülekezetében, az alig 80 lelket számláló kóbori egyházközségben tartják meg. Így akarják megmutatni a közösségnek, hogy a kicsik is fontosak a nagy közösség számára, ugyanúgy évszázados örökség gyermekei. Az egyházmege Bukarestben is megemlékezik a jeles évfordulóról, a médiának és a diplomáciai képviselőknek szeretnék megmutatni: mit jelent számukra a reformáció.

Égjen a láng! – az ötszáz éves reformációért

(Folytatás az 1. oldalról)

nok is voltak, akik fellépő hozzátartozójukat jöttek megnézni.

Farkas Sándor mikefalvi lelkész második alkalommal látogatott el a rendezvényre a gyülekezet ifjúságával. Elmondása szerint a fiatalokat manapság nehéz megszólítani, és felkelteni figyelmüket, érdeklődésüket a hitbeli dolgok iránt. Egy ilyen színvonalas esemény viszont újat tud mutatni számukra, ez talán közelebb viszi őket a lelki élethez. A Küküllői Református Egyházmegyében is igyekeznek programokat biztosítani a fiataloknak, így néhány lelkész kezdeményezésének köszönhetően zenés ifjúsági istentiszteleteket tartanak havi rendszerességgel, ami találkozási, barátkozási, szórakozási lehetőséget kínál az érdeklődők számára.

Az ideji színes programkínálatnak köszönhetően a koncerteken és áhítatokon kívül olyan alternatív alkalmakkal is várták az érdeklődőket a Parázsfészekben, mint például a kortárs költészet úttörőjének tekinthető slam poetryvel és jam session („örömmzene”) informális zenéléssel. A koncertek alkalmával az ifjúsági énekek mellett felcsendültek népi dallamok és könnyűzenei feldolgozások is. A közönség tagjai lelkes igyekezettel próbáltak együtt énekelni a zenészekkel, amiben a kivetített szöveg nagy segítséget nyújtott számukra. Felémelő élmény volt látni, ahogyan egy-egy idős néni csillogó szemmel, mosolygó arccal, sok fiatal megszégyenítve énekelte végig a modern ifjúsági dalokat.

A vásártér legnagyobb látványosságának a Refo500 stand számított, amit a Magyarországi Református Egyházkerület zsinati ifjúsági irodája hozott el a fesztiválra. A stand összeállítása során figyelték arra, hogy érdekes, lendületes legyen, a fiatalok számára vonzó tartalmakat biztosítson. „A koncepciónak az volt a lényege, hogy könnyedebben, kicsit barátságosabban, játékosabb formában tudjunk a reformációról beszélni a fiatalokkal, ezért egy kvízt állítottunk össze ebben a témakörben” – árulta el Balázsfalvi-Ábrám Anna ifjúsági referens.

A tapasztalatok alapján nagy népszerűségnek örvendett a stand, sokan érdeklődtek iránta,

ben szerveznek meg július 25–29. között. A magyarországi zsinati ifjúsági iroda munkatársai feladatuknak érzik, hogy az egész Kárpát-medencében összefogják a református fiatalokat, valamint fontosnak tartják, hogy határon túlra is elérjenek.

ugyanis akik helyesen töltötték ki a kvízt, azok sorshúzással különleges ajándékokat nyertek. A játékos tanulás mellett a Csillagpont Református ifjúsági találkozó bemutatása is felcsigázta a résztvevők kíváncsiságát, amit idén Debrecen-

ben szerveznek meg július 25–29. között. A magyarországi zsinati ifjúsági iroda munkatársai feladatuknak érzik, hogy az egész Kárpát-medencében összefogják a református fiatalokat, valamint fontosnak tartják, hogy határon túlra is elérjenek.

„A reformáció nem zárult le, ötszáz éve elkezdődött, de még ma is egy folyamat, éppen ezért az irodában is azon dolgozunk, hogy az egyházunkban működő ifjúsági munka folyamatosan meg tudjon újulni” – fogalmazta meg missziójuk célkitűzését Balázsfalvi-Ábrám Anna, majd kiegészítette, hogy ehhez a megújuláshoz a fiatalok együttműködésére is szükségük van.

Sütő Alpár főszervező elmondása szerint kezdetben a fesztiválnak az volt a célja, hogy a környékbeli zenekaroknak lehetőséget teremtsen színpadra lépni megfelelő technikai körülmények biztosításával. Ennek megfelelően a kezdetekkor csak a városi és a közeli települések zenészeit hívták meg, ma már viszont szívesen gondolkodnak távlatokban. Idén például fellépett a szászcsávási kórus, a KRK Band, a Gordonka, az After 5, a Trinitatis, Kiskorál, piciSófár, a FIKE Band, Póra Zoli Praise Project és a Worship Team, az elkövetkezőkben pedig akár külföldi előadókat is terveznek vendégül látni.

A szervezőknek minden évben kihívást jelent az anyagiak megteremtése, támogató cégek viszont kezdetektől fogva sajátjukként gondoskodnak a fesztiválról. Emellett az egyházkerület és a magyarországi egyház is nagymértékben hozzájárult az Égjen a láng! megszervezéséhez.

„Jó úgy kezdeni az évet, hogy valamit adhassunk a résztvevőknek, látva azt, hogy feltöltődve mennek el a fesztiválról, és reméljük, meg tudják majd őrizni a lángot egész évben” – fejezte ki elégedettségét a főszervező, majd hozzátette, idén próbálnak ráerősíteni a „lángra”, ugyanis a Marosvásárhelyi Forgatag alatt lesz egy nyári kiadása a fesztiválnak. Számukra az Égjen a láng! egy folyamatosan megújuló kihívást jelent a szolgálatban, hiszen a szervezőcsapat és a kiegészítő stáb ingyen végzi ezt a munkát fáradhatatlan kitartással.

Kiss Gábor felvételei

A koncerteken az ifjúsági énekek mellett felcsendültek népi dallamok és könnyűzenei feldolgozások is

Reformáció 500: nyitogatni a lelkek kapuit

(Folytatás az 1. oldalról)

az emberben. Úgy érezzük, bármi megtörténhet velünk. Itt elsősorban az egyházi ingatlanokért folytatott küzdelmünkre utalok. Amikor sorozatban utasítják el kéréseinket, akkor olyan érzésünk támad, hogy velünk bármit megtehetnek. Ugyanakkor folyamatosan építkeztünk, fejlődöttünk. Ha az Úr az egyik lehetőséget elveszi, megnyit egy másik kaput. Csak meg kell látni, fel kell fedezni. Nem élhetünk rabságban, nem nyomhat agyon bennünket egy nyomasztó állapot. Tudomásul vesszük, és újabb tervekkel próbálunk továbblépni.

– A Mikó-ügyről – amely másfél évtizedes történet – szinte mindenki tud. Most már az új Mikó-ügyről beszélünk. Miről van szó?

– A ploiești-i bíróság büntügyi per által vonta vissza a Mikó-kollégium egyházi tulajdonjogát, ugyanakkor kimondta, nem foglalkozik azzal, hogy kit illet meg a jog. Az ügy Strasbourgba került, ott a bíróság pedig kijelentette: az ügy megoldása érdekében nem merítettünk ki minden lehetőséget az országban. Ezért a Restitúciós Bizottsághoz fordultunk: állapítsa meg, kinek a tulajdonjogát képezi a szentgyörgyi iskola. A bizottság elutasította a kérést. Nem voltak nagy reményeink, hiszen az ingatlan-visszaszolgáltatás ügyében már korábban elindult egy negatív folyamat, s ez időközben nem változott. Az elutasítást követően pert indítottunk, amely már túlvan az első fokon: a döntés ugyanaz, vagyis nem vagyunk jogosultak a sepsiszentgyörgyi református Székely Mikó Kollégium tulajdonjogára. Ezt a döntést is megfellebbeztük, úgyhogy az új Mikó-ügy is a legfelső bíróság irányába mutat. Ha ott is negatív ítélet születik számunkra, akkor ismét a strasbourgi bírósághoz fordulunk.

Nem szeretném magunkat álmokban ringatni, és óriási igényeket támasztani a strasbourgi bíróság munkája és döntései iránt, de nekünk kötelességünk ezt az utat végigjárni és mindent megtenni, amit emberileg lehet. Ugyanakkor hinnünk kell azt, hogy odafent is lakik valaki.

Bibliailag korrekt beszéd

– A tavalyi évértékelő beszédében a püspök úr a következőket mondta: ha valaki politikailag nem korrekt beszédet mond napjainkban, azonnal támadásnak van kitéve. Nekünk bibliailag korrekt beszédre van szükségünk. Mire gondolt?

– A nyugati, egykor keresztyén világ, különös beszédformát vár el a felelős személyektől, politikai szereplőktől: a politikai korrektséget. Ez azt jelenti: nem szabad megmondani azt, amit őszintén gondolsz, és ugyanakkor úgy kell fogalmaznod, hogy senkit se sérts meg. Ez a beszédstílus lassan sajnos átragadt az egyházakra is. Ha a jelentős nemzetközi egyházi fórumokat figyelem, akkor a „minden szép, minden jó” című történet elevenedik meg előttem. Az egyház ki van szorítva a közéletből, és már csak az

Kátó Béla püspök: az egyháznak a Szentírás alapuló véleményét kell kifejeznie

ökuménia vagy az ökológia területén szólhat meg. Ezzel szemben az egyháznak az volna a kötelessége, hogy a Szentírás alapuló véleményét kifejtse. Éppen a reformáció 500. évfordulóján fogalmaztam meg: ha van valami, amivel szolgálhatunk e világnak, akkor az éppen az, hogy visszatérünk a reformáció kezdetéhez. Abban az időben a reformátorok a politikai korrektség helyett a bibliai korrektséget választották: visszatértek a Szentíráshoz, a Biblia igazságára építve formálták át az egyházi és közösségi életet. Ennek ma is érezzük hatását, hiszen az európai kultúra jelentős része ezen alapszik.

Tudatosítanunk kell: nekünk az a feladatunk, hogy párkapcsolati, különböző más társadalmi vagy akár gazdasági kérdésekben is hallassuk szavunkat – a Szentírás alapján. Nem kell senkihez sem idomulnunk, hanem csak a bibliai igazságot kellene mondanunk. Ellenkező esetben elsúlytalanodik az egyház, s nem fogja betölteni a küldetését.

Faültetés, bannerek, felújítások

– Mivel készül egyházkerületünk a jubileumi emlékévben?

– Ezt az évet úgy kell felfognunk, mint egy missziós lehetőség. A legkisebb közösségig el kell jutnia az üzenetnek: fogalmazzd meg önma-

gad, és mutasd meg magad a világnak. Vagyis a legkisebb szórványközösségnek is meg kell határozni magát másokkal szemben: miért más, miért református, és az mit jelent? Ez nyilván elmélet, a gyakorlatban jó lenne, ha minden református közösség megemlékezne az évfordulóról, és valamilyen formában emléket állítana neki. Ám nem az emléktáblákra és a kopjafákra gondolok. Október végén Erdély minden gyülekezetében egy időben faültetési kampányt indítunk: a közösségek legalább öt fát ültessenek. De lehet ez a szám akár 500 is a gyülekezet területének és számarányának függvényében. Szimbolikus cselekedetről van szó: a hívek az évek múlásával követhetik a fa sorsát, de saját életük alakulását, gyülekezetük sorsát is figyelemmel kísérhetik.

Ezenkívül természetesen az egyházi intézmények, különböző szövetségek (ifjúsági, nőszövetségi stb.) saját programjaikat készítik elő az emlékévben. A modern kommunikáció eszközeit is segítségül hívjuk: az országutak mentén táblákon románul és magyarul kifüggesztjük hitvallásunk markáns tételeit, amellyel megmutatjuk magunkat a külvilágnak. Fontos ez, mert a tavaly láttam, hogy a református egység napján a kolozsvári Farkas utcai temp-

(Folytatása a 6. oldalon)

Reformáció 500: nyitogatni a lelkek kapuit

(Folytatás az 5. oldalról)

lom mellett kiállított mintegy 700 református templom képét milyen csodálkozással nézték a többségi románok. Ez is azt támasztja alá: református egyházunkat nem vagy csak alig ismerik.

A számos egyházmegyei megemlékezés, konferencia, találkozó mellett Erdélyben egyházkerületünk közgyűlése ünnepi keretek között zajlik majd a testvéregyházak vezetőinek, illetve külföldi református egyházak képviselőinek jelenlétében. Idén szeptember 30-án újabb ünnepséget szervezünk: a kolozsvári református kollégium, valamint a felújított és új elemekkel bővülő 120 éves teológia felavatására kerül sor. Ekkor fogjuk megnyitni a levéltárunkat és az új egyházi múzeumot is, ugyanakkor szeretnénk befejezni a felújítását annak az épületegyüttesnek, amely a volt Bocskai tér 14–15. szám alatt található.

– Idén sok szó esik a reformációról. A különböző megemlékező előadásokon, rendezvényeken túl nem kellene-e magunkba fordulni, és saját életünket megreformálni? Többet járni templomba, bibliát olvasni, imádkozni? Hiszen ez jelentette egykor a reformációt, s ez jelentené ma is a megújulást erdélyi református népünk számára.

– Már azzal, hogy több rendezvénysorozatra kerül sor, több ember fordul meg a közösségekben, templomokban. Hogy ennek milyen hatása lesz az emberekre, nem tudjuk, hiszen Szentlélek munkálkodik bennünk. A szervezőknek,

lelkipásztoroknak minden lehetőséget ki kell használniuk annak érdekében, hogy minél több embert érjenek el, és a rendezvényekkel nyitogassák a lelkek kapuit. Ha azonban csak felületes fesztiválás marad meg bennünk egy-egy

találkozót követően – ahogy sok esetben karácsony vagy húsvét után –, akkor szomorúan vehetjük majd tudomásul: ismét elszalasztottunk egy lehetőséget a megújulásra.

Közelebb kerültünk egymáshoz

– Az éwertékelő beszédben elhangzott: egymáshoz közelebb kerültünk. Kik és hogyan kerültek egymáshoz közelebb?

– Egyházunkban – de erdélyi magyar közösségünkben is – több minden elválaszt(ott)

bennünket. Az elmúlt 25 évben több kezdeményezés is született, mindenki próbált valamit tenni különböző területeken. Az eredménytelenség viszont abból adódott, hogy néha bizony egymás ellen is hadakoztunk. Mára létszámban csökkentünk, erőnk sem a régi, ezért rá kell döbbernünk: egyesíteni kell az erőket, csak így érhetünk el eredményeket. Félre kell tenni a gyanakvásokat, amelyek elválasztanak minket – én igyekszem ezeknek a mentén tevékenykedni. Fel kell ismernünk, hogy mindannyian értékeket képviselünk, még ha másképp is gondolkodunk. Ezért szükség van a párbeszédre és arra, hogy erőinket a közös ügyek érdekében érvényesítsük. Az előbbieket fényében került közelebb egymáshoz a kolozsvári teológia és az egyházkerület. A vallástanárképző fakultás is felismerte, hogy amennyiben nincs benne az egyház vérkeringésében, komoly gondok elé nézhet. Ezért a velük való kapcsolat erősítése érdekében is lépéseket tettünk. Az erdélyi magyar pártok viszonyában is változás történt. Nehezen tudjuk megállapítani, hogy ez mennyire valós összefogás, de ezen a téren is lépünk egyet előre. Az ugyanis látható, hogy ha van elképzelésünk a megmaradásra, azt csakis együtt valósíthatjuk meg.

Úgy érzem, ezek olyan történések voltak, amelyekben az elmúlt esztendő változásokat hozott, és ezt szeretném a jövőben is szolgálni: minden közösség hajlandó legyen az együttműködésre. Fontos, hogy közösséget építsünk: ez nyilván először az Isten és ember közötti kapcsolat javításán múlik. Ha ezt felismerjük – miért ne lenne ez is reformátori gondolat? –, akkor általa megújulhat a közösségi élet. De fordítva is igaz: közösségi élet nélkül nincs Isten és ember közötti kapcsolat.

Somogyi Botond

Az új Mikó-ügy. A 498-as dosszié

A Mikó-üggyel kapcsolatos büntetőperben végleges határozat született 2014. november 26-án. A ploiești-i büntetőbíróság határozatában elismerte, hogy nem áll hatáskörében a tulajdonjog megállapítása, így a kollégium akár a református egyházé is lehet. Így az Erdélyi Református Egyházkerület ismét a Restitúciós Bizottsághoz fordult. A bizottság 2016-ban ismét elutasította a kérést arra hivatkozva, hogy az államosításkor az iskola a Református Székely Mikó Kollégium tulajdona volt (a telekkönyvi bejegyzés szerint), ennél fogva nem az egyházkerület volt a tulajdonos.

Júniusban a per a Brassói Táblabíróságon újrakezdődött az iskola tulajdonjogát illetően. Az ügy írásos szakaszának lezárása után

október 4-én volt az első tárgyalás. Az Erdélyi Református Egyházkerület a per során újabb bizonyítékokat mutatott be, amelyek kétség nélkül az egyházkerület tulajdonjogát igazolják. December 14-én került sor a harmadik, egyben utolsó tárgyalásra.

2016. december 19-én a Brassói Ítéltábla első fokon visszautasította az Erdélyi Református Egyházkerületnek a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégium épületének visszaszolgáltatására vonatkozó kérését. Több mint negyven bizonyítékot terjesztünk elő, amelyek egyértelműen és meggyőzően tanúsítják, hogy a tulajdonjog alanya és a visszaszolgáltatáshoz való jog jogosultja az Erdélyi Református Egyházkerület.

A per során egyetlen olyan tény sem merült fel, amely a bizonyítékaink akár részleges cáfolatát eredményezhette volna. Az az állam, amelynek végrehajtó

és igazságszolgáltató hatalma saját törvényeit megszegve, és azok ellenében az egyházi javak restitúciójának folyamatát leállítja, és részben visszafordítja, nem tekinthető jogállamnak. Minden egyes jogsértés és megaláztatás azonban csak azt eredményezi, hogy megújult erővel és elkötelezettséggel szolgáljuk közösségünket, és közösségünk gyarapodását. Az igazságtalanságok nem megtörnek, hanem megerősítenek abban, hogy magyar református közösségünkért érdemes és kell dolgozni.

A döntésnek súlyos következményei vannak: utat nyit a magyarellenes vagy rosszindulatú állami szerveknek arra, hogy ugyanilyen módon visszaállamosítsanak bármilyen más egyházi ingatlant is.

Országszerte több száz olyan visszaszolgáltató ingatlan van, amelyben oktatási intézmény működött, ezek mind veszélybe

kerültek. Úgy véljük, a bíróság azt üzeni döntésével, hogy visszaállamosíthatóvá válnak nemcsak az iskolák, hanem minden eddig visszajuttatott ingatlan. Kijelentjük, hogy a restitúciós folyamat véglegesen leállt Romániában, sőt úgy tűnik, a román állam minden szerve azon van, hogy visszaállamosítsa a jogos tulajdonosainak megítélt ingatlanokat.

A határozat ellen az Erdélyi Református Egyházkerület tiltakozik, és fellebbezni fog. Kötelességünk élni a rendelkezésünkre álló jogvédelmi eszközökkel, hogy jogos tulajdonunkat visszaszerezzük. Kötelességünknek tartjuk őseink örökségét ápolni szándékuk szerint, amely csak akkor valósulhat meg teljes mértékben, ha ezt az örökséget magunk kezelhetjük, és fordíthatjuk közösségünk javára.

Az Erdélyi Református Egyházkerület elnöksége

Kettős jubileumot ünnepelnek a magyar reformátusok

„Az évforduló emlékeztet célkitűzéseinkre: azt kell munkálnunk, hogy a keresztyének a hit élő forrásához, Isten kegyelméhez találjanak” – fogalmazott Bogárdi Szabó István püspök január 31-én Debrecenben. A Magyar Református Egyház reformációi jubileumi évét megnyitó istentisztelet előtt az emlékévé jelentőségéről és programjairól tartottak sajtótájékoztatót.

„Nagy örömünk, hogy Debrecenben kezdetjük a Kárpát-medencei reformátusság jubileumi évét. Együtt ünneplünk azokkal a protestánsokkal szerte a világon, akik 1517-et tekintik a reformáció kezdő időpontjának” – fogalmazott a sajtótájékoztató elején Bogárdi Szabó István dunamelléki püspök, majd hozzátette: különleges mérföldkő az 1567. évi debreceni zsinat is, melynek idén a 450. évfordulóját ünnepli a magyar reformátusság.

„A két évforduló jelentősége abban áll, hogy ötszáz éve teljesedett ki az a sok reformtörekvés, amely a középkori egyházat akarta megújítani – tette hozzá a püspök. – Az évforduló emlékeztet bennünket: vegyük elő újra a régi nagy célkitűzéseket, hasonlítsuk össze mai életünkkel, és munkáljuk a keresztyének egységét, de leginkább azt, hogy a keresztyének a hit élő forrásához, Isten kegyelméhez találjanak.” A zsinat lelkes elnöke elmondta: májusban Nagyváradon a trianoni határokon átívelő Magyar Református Egyház 2009-es megalakulására, júniusban pedig Debrecenben az 1567-es zsinatra emlékezik majd a Kárpát-medence reformátussága, majd hozzátette, októberben közös emlékülést

A debreceni Nagytemplom előtti térre Németországból autóbuzsos karaván is érkezett

és emlékszinatot tart a magyarországi evangélikus és református egyház.

„Debrecen több mint 450 éve ad otthont annak a Krisztus-követő törekvésnek, amelyet a református egyház vitt végbe, többek között ezért is döntött úgy az állam, hogy erre emlékezve emlékévet hirdet” – emelte ki a sajtótájékoztatón Soltész Miklós. Az államtitkár szerint a reformáció nagymértékben hozzájárult a hit, a magyarság és a nyelv megőrzéséhez.

Papp László, Debrecen polgármestere elmondta: városa számára a reformáció és a református közösség jelentette az alapokat. „Amit ez a város a hittől, a vallástól és református polgáraitól kapott az elmúlt évszázadokban, az tette naggyá – hangsúlyozta. – 450 éve a debreceni zsinat kijelölte a város fejlődésének irányait és céljait.” Mint mondta, a város szeretne visz-

szadni valamit abból a rengeteg támogatásból, amit a református egyháztól kapott az elmúlt évszázadokban, ezért különböző programokkal készülnek az emlékévre.

A debreceni Nagytemplomban tartott nyitó istentiszteleten Bogárdi Szabó István püspök hirdetett ígét. Az eseményen a Kárpát-medencei református egyházak vezetői mellett a világszerte élő református partnerközösségek képviselői is részt vettek és szolgáltak. A megnyitó köré egész napos program épült. Dél előtt 9 órakor köszöntötték a Nagytemplom előtti téren a Németországi Protestáns Egyház reformációi karavánját, amely Genfből indulva Wittenberg felé tartva meglátogatja a reformáció történetének fontos helyszíneit – így Debrecen is.

reformacio.ma

Bibliaolvasó nap a Kárpát-medencében

A Kárpát-medence magyar református közösségei idén számos programmal készülnek a reformáció 500. évfordulójának ünneplésére. Az eseménysorozat megnyitóját január 31-én Debrecenben tartották. A város református kollégiuma, amely folyamatos működésével a mintegy fél évezredes református oktatás jel-

képévé vált, erre a napra a Kárpát-medence református iskolái körében bibliaolvasó napot szervezett. Ennek keretében az említett napon a délelőtti órákban Kárpát-medence-szerte 76 református tanintézményben diákok és tanárok együtt olvasták a Szentírás szövegét.

A kezdeményezés minden iskola diákságát igyekezett megmozgatni, és a gyerekekben tudatosítani, hogy a reformáció egyik óriási vívmánya az anyanyelven való tanulás volt. A 16. század végétől a legtöbb nyomdai termék a bibliafordítás, bibliamagyarázat, énekeskönyv, a hitigazságokat tárgyaló katekizmus vagy más keresztyén szellemű tankönyv volt. A biblikus műveltség a társadalom egészét, a közérkölcset, a kultúrát, sőt még a gazdaságot és a politikát is átformálta. A reformáció nyomán megerősödő olvasási kultúra és a biblikus műveltség így vált egész Európa közös örökségévé.

A bibliaolvasó napon a kezdeményezők körlevelet küldtek a tanintézetek diákjainak, amelyben hangsúlyozzák, hogy az akció „szerepné ráirányítani a figyelmet a bib-

liaolvasás és ezen túl általában az olvasás – sőt leginkább a közösségekben történő hangos olvasás – ma is megtapasztalható lelki és szellemi áldásaira. A hagyomány szerint Bethlen Gábor erdélyi fejedelem 26-szor olvasta végig a Szentírást, I. Rákóczi György az Ószövetséget 13-szor, az Újszövetséget pedig 32-szer olvasta el”. Nemzeti himnuszunkban Kölcsey az ószövetségi próféták hangján idézi meg a magyar nép zivataros századait: „Haj, de bűneink miatt gyúlt harag székében”, s ugyanitt a költő a zsoltáros lelkületével kéri Istent, hogy „jó kedve” „bősséggel” áradjon a magyar nép felé. A Biblia hatása ezenkívül olyan kiváló magyar gondolkodók alkotásaiban ismerhető fel, mint Szentci Molnár Albert, Arany János, Munkácsy Mihály, Ady Endre, Babits Mihály vagy Kodály Zoltán.

A 76 Kárpát-medencei oktatási intézmény között szerepelt a Kolozsvári Református Kollégium is: Péter Csaba vallásnár megnyitóját követően Gáll Sándor tanügyi tanácsos szólott az egybegyűltekhez, majd dr. Székely Árpád igazgató-karnagy vezetésével az iskola kórusa szolgált, ezt követően a 9–12. osztályos tanulók az iskolának kijelölt bibliai részeket olvasták fel a díszteremben.

A felolvasásba a kolozsvári kollégisták is bekapcsolódtak

SB